

El 155 és inconstitucional i vulnera drets fonamentals segons el Col·lectiu Praga i la Comissió de Defensa de Drets de l'ICAB

written by Redacció Unilateral | 12 de desembre de 2017

El Col·lectiu Praga i la Comissió de Defensa dels Drets de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB), van organitzar una Jornada d'estudi sobre l'aplicació de l'article 155 a Catalunya, el passat 1 de desembre. Ara se n'han fet públiques les conclusions, que les passem a reproduir en la seva integritat.

Conclusions sobre la inconstitucionalitat i la vulneració dels drets fonamentals que comporten les mesures aplicades pel govern de l'estat, via article 155 de la constitució espanyola

Les mesures adoptades i aplicades a Catalunya pel govern del PP, amb el suport del PSOE i de Ciudadanos, i aprovades pel Senat, són **inconstitucionals** per les següents raons:

PRIMERA. El requeriment previ fet pel govern del Partit Popular al Govern de la Generalitat vulnera l'article 155CE en tant que no indica quines són les obligacions constitucionals que s'afirmen incomplertes i no defineix el marc ni la finalitat legítima de les mesures que es pretenen adoptar.

SEGONA. La tramitació de la sol·licitud pel Senat també és inconstitucional: el Senat no va complir amb la seva funció constitucional de

control, perquè les mesures proposades i finalment aprovades són propostes genèriques i de decisió futura que es deixen en mans del propi govern de l'Estat.

TERCERA. Les mesures adoptades pel govern de l'Estat no s'ajusten als principis jurídics de concreció, de necessitat i idoneïtat i de proporcionalitat, de manera que no responen a les finalitats previstes en el propi text de l'article 155 CE, que només permet les mesures indispensables per obligar al compliment de les obligacions constitucionals incomplertes o per protegir l'interès general.

QUARTA. L'article 155 CE no permet substituir les autoritats catalanes, ni desapoderar-les de les seves competències i funcions. Les mesures que l'article 155 preveu són, exclusivament, d'execució i han de ser adoptades i aplicades de manera restrictiva, mai amb el caràcter genèric i expansiu que les està caracteritzant.

CINQUENA. L'autonomia, entesa com a direcció política i jurídica de la societat catalana, no pot ser objecte de transferència al govern de l'Estat; fer-ho suposa la vulneració de l'article 2CE i del 152.2 CE, que reserva qualsevol modificació de la norma estatutària als procediments en ella establerts i, en conseqüència, també resulta contrari a l'ordre constitucional de distribució de competències entre els diferents òrgans de l'Estat.

Per això,

a) El cessament discrecional del president, vicepresident i Govern de la Generalitat no té cabuda a l'article 155CE i és contrari a l'article 2CE

i 152.2.CE, a l'ordre constitucional de distribució de competències, i als articles 66 i 67 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

b) La facultat del president de la Generalitat de dissoldre el Parlament i convocar eleccions no pot ser, en cap cas –tampoc en aplicació de l'article

155CE–, objecte de transferència al govern de l'Estat; per això la dissolució

del Parlament que s'ha imposat vulnera els articles 2 i 152 del text

constitucional i els articles 55, 73, 74 i 75 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

c) L'Administració de la Generalitat de Catalunya s'està intervenint sense

especificar-ne les mesures concretes, ni la seva intensitat i extensió, i sense

determinar els actes administratius que poden ser objecte de substitució per

part dels òrgans de l'Estat. Això provoca una substitució general i discrecional

de tota l'administració i vulnera l'article 143 de l'Estatut d'Autonomia en

relació amb els articles 1, 2 i 71 del mateix cos legal.

d) La intervenció absoluta de les finances de la Generalitat de Catalunya

suposa la vulneració de l'article 2CE, de l'ordre constitucional de distribució

de competències i dels articles 201 i 202 de l'Estatut

d'Autonomia.

e) La supressió d'oficines, càrrecs i comissions de la Generalitat de Catalunya és contrària a l'article 2CE, a l'ordre constitucional de distribució de competències i a l'article 143 de l'Estatut d'Autonomia amb relació als articles 1, 2 i 71 del mateix Estatut. Cal remarcar que també s'ha suprimit la Comissió especial sobre la violació de dret fonamentals a Catalunya, creada per investigar els fets que varen succeir el dia 1 d'octubre als col·legis electorals.

Les mesures adoptades i aplicades a Catalunya pel govern del PP, són contràries als següents **drets fonamentals**:

PRIMER. Vulneren el dret fonamental a la participació política dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, establert a l'article 23.1.CE, i d'accés en condicions d'igualtat a les funcions i càrrecs públics dels diputats i diputades del Parlament de Catalunya, regulat al segon paràgraf del mateix precepte, perquè s'ha decidit la dissolució del Parlament de Catalunya per un govern que no està legitimat per fer-ho.

Aquesta mesura també és contrària a l'article 21 de la Declaració Universal de Drets Humans, a l'article 25 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, i a l'article 3 del Conveni Europeu de Drets Humans.

SEGON. L'aplicació de l'article 155CE i l'obligació d'acatament i de lleialtat a la Constitució que el justifica, suposen la vulneració dels drets fonamentals a la llibertat de consciència i a la llibertat d'expressió establerts a l'article 20CE; en definitiva, comporten la vulneració del dret a discrepar.

TERCER. Encara que no sigui conseqüència directa de l'aplicació de l'article 155CE, però sí una actuació paral·lela dels òrgans de l'Estat, s'ha de deixar constància de la vulneració de drets fonamentals que suposa la incoació dels procediments penals a dos dirigents d'organitzacions de la societat civil catalana (ANC i ÒMNIA), als membres de la Mesa del Parlament de Catalunya, als membres del Govern de Catalunya i als caps dels Mossos d'Esquadra: el Major i la Intendent. En aquests procediments penals es vulnera el principi de legalitat en la mesura que es força de manera indeguda els tipus penals de rebel·lió i sedició, es vulnera el principi de proporcionalitat perquè no hi ha justificació suficient per a la presó provisional, i, finalment, s'infringeix el dret fonamental a un jutge predeterminat per llei, a l'haver-se atribuït la competència primer a l'Audiència Nacional i després al Tribunal Suprem.